

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.6.2002
KOM(2002) 314 endelig

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om ændring af bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96,
for så vidt angår betegnelsen "feta"**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Den 14. juli 1992 vedtog Rådet forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler¹.

Efter den forenklede procedure, der er fastlagt i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2081/92, anmeldte de græske myndigheder den 21. januar 1994 betegnelsen "feta" til registrering som beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB). Kommissionen undersøgte, om registreringsansøgningen var i overensstemmelse med artikel 2 og 4 og konkluderede, at betegnelsen "feta" opfyldte de i forordningen fastsatte kriterier og derfor skulle beskyttes.

Kommissionen forelagde "feta"-dossieret for Den Videnskabelige Komité for Oprindelsesbetegnelser, Geografiske Betegnelser og Specificitetsattestering, der er oprettet ved Kommissionens afgørelse 93/53/EØF² af 21. december 1992. Ifølge artikel 2 i denne afgørelse har komitéen, der består af højt kvalificerede eksperter med juridisk eller landbrugsmæssig baggrund og viden om intellektuel ejendomsret, navnlig til opgave efter anmodning fra Kommissionen at behandle enhver form for tekniske problemer i forbindelse med grundforordningens anvendelse, herunder også spørgsmål vedrørende artsbetegnelser og de enkelte elementer i definitionen af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler.

Den 15. november 1994 udtalte den videnskabelige komité med fire stemmer for og tre imod og under henvisning til de forelagte oplysninger, at betegnelsen "feta" opfyldte betingelserne for registrering under Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92, nærmere bestemt betingelserne i forordningens artikel 2, stk. 3. I samme udtalelse konkluderede den videnskabelige komité enstemmigt på grundlag af den forelagte dokumentation, at betegnelsen "feta" for græsk ost ikke var en artsbetegnelse i den i grundforordningens artikel 3, stk. 1, omhandlede forstand. Den anførte, at spørgsmålet om, hvorvidt feta-betegnelsen har karakter af en artsbetegnelse eller ej, er et selvstændigt spørgsmål, som ikke har indflydelse på undersøgelsen vedrørende produkter, som lovligt findes på markedet, jf. artikel 13, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2081/92. Ifølge artikel 13 er der en overgangsperiode på 5 år, inden betegnelsen "feta" kan håndhæves som beskyttet oprindelsesbetegnelse, og inden det er forbudt for andre producenter at anvende denne betegnelse.

Den 20. januar 1996 anmodede Kommissionen Udvalget for Geografiske Betegnelser og Oprindelsesbetegnelser (IIIb-procedure med tremånedersfrist) om at afgive en udtalelse om udkastet til en forordning, som bl.a. indeholdt "feta" som BOB. Der var 45 stemmer for, som skyldtes tilslutning fra Belgien, Grækenland, Spanien, Italien, Luxembourg, Frankrig og Portugal. Danmark, Tyskland, Irland, Nederlandene, Det Forenede Kongerige, Sverige, Finland og Østrig afgav en negativ udtalelse med deres 42 stemmer. Danmark, Tyskland, Irland, Nederlandene, Det Forenede Kongerige, Østrig, Finland og Sverige anførte, at forslaget indeholdt visse produktbetegnelser som f.eks. "feta", som efter deres mening var artsbetegnelser.

Da der således ikke forelå nogen udtalelse fra udvalget, forelagde Kommissionen de foreslåede foranstaltninger for Rådet den 8. marts 1996. På landbrugsministrenes møde i Rådet den 20. maj 1996 gik Danmark, Tyskland, Frankrig, Irland, Østrig, Finland og Sverige imod de foreslåede foranstaltninger. Det Forenede Kongerige afholdt sig fra at stemme.

¹ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

² EFT L 13 af 21.1.1993, s. 16.

Grækenland, Spanien, Portugal, Italien, Luxembourg, Belgien og Nederlandene støttede forslaget. Da der dermed ikke forelå nogen udtalelse fra Rådet, vedtog Kommissionen i overensstemmelse med forskriftskomiteproceduren den foreslåede forordning. Det resulterede i Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96, som trådte i kraft den 21. juni 1996.

Ved stævninger af henholdsvis 30. august, 9. september og 12. september 1996 anlagde Kongeriget Danmark (C-289/96), Forbundsrepublikken Tyskland (C-293/96) og Den Franske Republik (C-299/96) sager i henhold til EF-traktatens artikel 173 med påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96, for så vidt angik registreringen af betegnelsen "feta" som BOB.

Ovennævnte regeringer hævdede, at den anfægtede forordning var ugyldig, i det omfang den registrerede ordet "feta" som BOB, navnlig af to grunde. For det første anførte de, at betingelserne i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2081/92, som skal være opfyldt, for at et produkt kan opnå en BOB, ikke var opfyldt. De anførte navnlig, at registreringen af "feta" som BOB var i strid med artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2081/92, fordi det geografiske område, der var omfattet af beskyttelsen af det registrerede navn, stort set ville omfatte hele Grækenland, hvilket ifølge forordningen er udelukket, når der er tale om traditionelle ikke-geografiske navne, som det her var tilfældet. For det andet gjorde de gældende, at ordet "feta" er en artsbetegnelse og derfor ifølge artikel 3 og 17 i forordning (EØF) nr. 2081/92 ikke kan beskyttes som en BOB. Navnlig indeholder artikel 3 i nævnte forordning følgende bestemmelse: "Betegnelser, der er blevet artsbetegnelser, kan ikke registreres".

Det Europæiske Fællesskabs Domstol fastslog, at Kommissionen ikke havde taget hensyn til alle de faktorer, som den skulle i henhold til forordning (EØF) nr. 2081/92. Ved sin dom af 16. marts 1999 i ovennævnte forenede sager traf den afgørelse om delvis annullation af forordning (EF) nr. 1107/96.

Derefter opfordrede Kommissionen den 15. oktober 1999 medlemsstaterne til at fremlægge udtømmende oplysninger om produktionen, forbruget og den foreliggende viden om betegnelsen "feta". De meddelte oplysninger er sammenfattet i betragtningerne til nærværende forordningsforslag. Disse oplysninger blev forelagt den videnskabelige komité. Den 24. april 2001 konkluderede den enstemmigt, at betegnelsen "feta" er en oprindelsesbetegnelse, der ikke er en artsbetegnelse. De væsentligste grunde til denne udtalelse er også anført i betragtningerne til den foreslåede forordning.

Denne udtalelse fra den videnskabelige komité blev forelagt for medlemsstaterne i forskriftsudvalget den 20. november 2001. Følgende medlemsstater fandt både, at de oplysninger, de havde givet, stadig var gyldige (fra 1999), og at den af Kommissionen udarbejdede sammenfatning var korrekt: Grækenland, Det Forenede Kongerige, Nederlandene, Spanien, Belgien, Østrig, Portugal og Italien. Tyskland, Danmark og Finland udtrykte tvivl med hensyn til den videnskabelige komité. Frankrig og Sverige forholdt sig neutrale. Et nyt udkast til en foranstaltning vedrørende registrering af "feta" som BOB blev også drøftet, hvilket førte til nogle mindre ændringer.

Kommissionen forelagde den 9. april den let ændrede retsakt for forskriftsudvalget og anmodede det om en udtalelse om forordningsudkastet den 16. maj 2002. Der blev ikke afgivet nogen udtalelse, da der var **47 stemmer for**: Portugal, Belgien, Grækenland, Spanien, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Sverige og Finland; **23 stemmer imod**: Danmark, Tyskland og Det Forenede Kongerige; og **17 ikke afgivne stemmer**: Frankrig, Østrig og Irland.

Begrundelser for stemmer imod og ikke afgivne stemmer:

Det Forenede Kongerige gav udtryk for sin sympati med Grækenland, men var enig i, at der forinden var produceret store mængder, og at "feta" er en artsbetegnelse. Det Forenede Kongerige støttede også synspunktet om, at der var vanskeligheder med forståelsen af de faktorer, som var medtaget i den analyse, der forelagdes for udvalget den 20. november 2001.

Irland producerer en beskeden mængde "feta" og gjorde ingen større interesse gældende.

Frankrig var enig i den analyse, som Kommissionen forelagde for udvalget den 20. november 2001, og var overbevist om, at "feta" ikke er en artsbetegnelse. Landet støttede dog det synspunkt, at betegnelsen hellere skulle anvendes i forbindelse med et geografisk navn. Frankrig fremsatte indsigelse mod registreringen af betegnelsen "feta" i 1996. I Frankrig produceres "feta" hovedsageligt af fåremælk og ikke af komælk (fåremælk/komælk i forholdet 4:1).

Danmark fastholdt, at "feta" er en artsbetegnelse, og påpegede unøjagtigheder i den videnskabelige komité's rapport.

Østrig gjorde opmærksom på, at der var vanskeligheder med forståelsen af dataene i den analyse, der blev forelagt den 20. november 2001. Der burde tages hensyn til produktionen af "feta" i andre medlemsstater, og det samme gjaldt situationen i kandidatlandene i forbindelse med udvidelsen. I betragtning af landets bilaterale aftale med Grækenland om "feta", afholdt det sig fra at stemme.

Tyskland fastholdt sin velkendte holdning fra 1996 og ønskede at få den forelagte analyse på tysk.

Kommissionen erkendte, at "feta" nu produceres i mange medlemsstater, men anførte, at dette ikke var ensbetydende med, at der er tale om en artsbetegnelse. Den anså ikke produktionen af de 8 tons i Det Forenede Kongerige for at være stor. Desuden omtales "feta" i 14 ud af 18 engelsksprogede ordbøger som en græsk ost, medens de øvrige omtaler en ost med oprindelse i Grækenland, Mellemøsten eller Balkanlandene. Det ville således være vanskeligt at forsvare det synspunkt, at "feta" er en artsbetegnelse i Det Forenede Kongerige. Man understregede også den videnskabelige komité's uafhængige karakter og undlod at gå ind på Danmarks afvisning af den videnskabelige udtalelse. Med hensyn til kandidatlandene mindede Kommissionen om, at der i Rådets forordning (EF) nr. 2081/92 kun henvises til EU-området i forbindelse med bestemmelsen af, om et navn er en artsbetegnelse.

Da det relevante forskriftsudvalg således ikke har afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen hermed Rådet det pågældende forordningsforslag i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i Rådets afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, ligesom den underretter Europa-Parlamentet herom.

Forslaget har ingen følger for Fællesskabets budget.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96, for så vidt angår betegnelsen "feta"

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til forslag fra Kommissionen³,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler⁴, særlig artikel 17, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 17, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2081/92 sendte de græske myndigheder den 21. januar 1994 Kommissionen en anmodning om registrering af betegnelsen "feta" for en ost.
- (2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 af 12. juni 1996 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter proceduren i artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92⁵ blev betegnelsen "feta" registreret som beskyttet oprindelsesbetegnelse.
- (3) Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik anlagde derefter i medfør af traktatens artikel 230 et annullationssøgsmål vedrørende den pågældende registrering.
- (4) Ved dommen af 16. marts 1999 i de forenede sager C-289/96, C-293/96 og C-299/96 annullerede Domstolen de dele af forordning (EF) nr. 1107/96, der vedrørte registreringen af betegnelsen "feta" som beskyttet oprindelsesbetegnelse. Domstolen fandt, "at Kommissionen ikke har taget hensyn til alle de faktorer, som den skulle i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1," og den lagde navnlig vægt på, at Kommissionens undersøgelse af den faktor, der vedrører de faktiske forhold i medlemsstaterne, havde været utilstrækkelig.

³ EFT C ... af ..., s. ...

⁴ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2796/2000 (EFT L 324 af 21.12.2000, s. 26).

⁵ EFT L 148 af 21.6.1996, s. 1.

- (5) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1070/1999 af 25. maj 1999 om ændring af bilaget til forordning (EF) nr. 1107/96⁶ blev betegnelsen "feta" derfor slettet i nævnte bilag og i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser.
- (6) Derefter sendte Kommissionen den 15. oktober 1999 alle medlemsstaterne et detaljeret spørgeskema med henblik på en tilbundsgående ajourført vurdering af situationen i de enkelte medlemsstater med hensyn til produktion og forbrug af "feta" og fællesskabsforbrugers kendskab til denne betegnelse.
- (7) Hvad angår produktionen af fetaost blev medlemsstaterne bedt om at redegøre for følgende forhold: om der findes nationale bestemmelser eller særlige fastlagte normer, under hvilke omstændigheder en fetaproduktion var blevet påbegyndt (herunder især de tilsigtede mål, og om der var tale om et privat eller offentligt initiativ, samt hvilke markeder og hvilken forbrugerprofil der satsedes på), de producerede mængder pr. år, produktionens slutdestination samt de varemærker, der er blevet anvendt, med angivelse af disses konkrete ordlyd.
- (8) Hvad angår forbruget af fetaost blev medlemsstaterne bedt om at redegøre for følgende forhold: om der findes særlige nationale regler eller bestemmelser for markedsføringen af denne ost, forbruget pr. år, den konsumerede osts geografiske oprindelse samt de konkrete mærker, der findes på markedet.
- (9) Hvad angår forbrugernes kendskab til betegnelsen "feta" blev medlemsstaterne bedt om at redegøre for følgende forhold: definitionerne af ordet "feta", navnlig i generelle opslagsværker såsom ordbøger og leksika, relevante opinions- og markedsundersøgelser samt andre relevante oplysninger.
- (10) På grundlag af de modtagne oplysninger udarbejdede Kommissionen for hver medlemsstat en sammenfattende oversigt, i hvilke medlemsstaterne efterfølgende har foretaget visse korrektioner og ændringer.
- (11) Det fremgår heraf, at der i tolv medlemsstater ikke for produktionen af fetaost findes særlige bestemmelser om kvalitetskrav, fremstillingsmetode eller en eventuel geografisk afgrænsning af produktionsområdet. I Grækenland er den almindelige praksis ved fremstilling af fetaost gradvist blevet udviklet og kodificeret siden 1935, og den geografiske afgrænsning af produktionsområdet, der traditionelt er baseret på god skik og sædvane, blev foretaget i 1988. Danmark har siden 1963 og Nederlandene fra 1981 til 1998 haft en lovgivning vedrørende de kvalitetskrav, der skal overholdes ved produktion af fetaost. Det skal i øvrigt bemærkes, at ordet "feta" forekommer i EF-bestemmelserne om eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter og om den kombinerede toldnomenklatur. Disse bestemmelser er begrundet i rent toldmæssige hensyn og har på ingen måde til formål at afspejle forbrugernes opfattelse eller at regulere den industrielle ejendomsret, og de foregriber ikke den betegnelse, der anvendes ved den faktiske markedsføring af den pågældende ost, idet denne udelukkende afhænger af overvejelser vedrørende forbrugernes forventninger i de forskellige berørte destinationslande.

⁶ EFT L 130 af 26.5.1999, s. 18.

- (12) I Luxembourg og Portugal produceres der ikke fetaost i den kombinerede toldnomenklatur forstand. Produktionen er eller har været sporadisk eller af marginal statistisk og økonomisk betydning i ni andre medlemsstater, nemlig Italien, Belgien, Finland, Østrig, Irland, Sverige, Det Forenede Kongerige, Nederlandene og Spanien.
- (13) Til gengæld har fire medlemsstater en betydelig produktion af fetaost. I Grækenland er denne ost blevet produceret siden oldtiden, næsten udelukkende til det græske marked. De officielle statistikker går tilbage til 1931, hvor der produceredes 25 000 tons, medens produktionen nu årligt er på ca. 115 000 tons. Ost med betegnelsen "feta" fremstilles i Grækenland udelukkende af fåremælk eller af en blanding af fåre- og gedemælk.
- (14) Danmark har produceret fetaost siden 1930'erne, næsten udelukkende til eksport. Det foreliggende statistiske materiale går kun tilbage til 1967, og der produceredes da 133 tons. Produktionen steg til over 1 000 tons i 1971, og efter at Fællesskabet fra 1975 begyndte at yde eksportrestitutioner for fetaost, er produktionen af denne ost steget eksponentielt fra 9 868 tons i 1975 til en maksimal produktion på 110 932 tons i 1989. Siden 1995 har produktionen været aftagende, og den var i 1998 kun på 27 640 tons, navnlig som følge af den lavere efterspørgsel fra tredjelande og den gradvise nedgang i eksportrestitutionerne for denne ost. Til den danske produktion anvendes der næsten udelukkende komælk.
- (15) Frankrig begyndte at producere denne ost i 1931. Det statistiske materiale går kun tilbage til 1980, og produktionen var da på 875 tons. Fra 1988 til 1998 har produktionen været svingende og ligget på mellem 7 960 tons og 19 964 tons. I begyndelsen tog produktionen sigte på at dække efterspørgselen fra de armenske og græske befolkningsgrupper i Frankrig, medens den nu for gennemsnitligt 77,5 procent vedkommende er bestemt til eksport, dels til de øvrige medlemsstater, dels til tredjelande. Til den franske produktion anvendes der overvejende fåremælk og i mindre omfang komælk.
- (16) Tyskland har produceret denne ost siden 1972 (hvor den registrerede produktion var på 78 tons). I 1977 nåede den op på over 5 000 tons, i 1980 var den på ca. 15 000 tons, og i 1985 nåede den op på 24 000 tons. Siden da har produktionen været svingende og ligget på mellem 19 757 tons og 39 201 tons. Oprindeligt var produktionen udelukkende bestemt for de befolkningsgrupper i Tyskland, der var immigreret fra Balkanområdet, men efterhånden opstod der også en eksport til landene i Mellemøsten og Balkanlandene (hovedsagelig som følge af at der blev ydet eksportrestitutioner) samt til de øvrige medlemsstater. Til den tyske produktion anvendes der næsten udelukkende komælk.
- (17) Det skal bemærkes, at ovennævnte tal, som er baseret på de oplysninger, som de enkelte medlemsstater har sendt vedrørende deres egen produktion, kun er af vejledende karakter, da der i næsten ingen medlemsstater findes specifikke bestemmelser på dette område, og da den meget generelle definition af "feta", der findes i den kombinerede toldnomenklatur, i nogle tilfælde fører til tilnærmelsesvis skøn og meget afvigende statistiske tal ved en sammenholdelse af de modtagne svar. Det har i øvrigt i mange medlemsstater vist sig vanskeligt at skelne mellem produktion og genudførel, hvilket i givet fald fører til fejlbehæftede statistikker.

- (18) Med hensyn til medlemsstaternes lovgivninger vedrørende forbrug af fetaost gælder der normalt kun de EF-bestemmelser og nationale bestemmelser, der gælder for afsætning, præsentation og mærkning af ost i al almindelighed. Kun Grækenland og Danmark har specifikke detaljerede bestemmelser på dette område, medens det i Østrig er fastsat, at betegnelsen "feta" kun må anvendes for græske produkter i henhold til en bilateral græsk-østrigsk aftale fra 1971.
- (19) Hvad angår størrelsen af forbruget af fetaost i Fællesskabet, har det ved gennemgangen af medlemsstaternes svar kunnet konstateres, at en bruttoberegning i form af en sammenlægning af de producerede og indførte mængder fetaost med fradrag af de udførte mængder i nogle tilfælde har vist sig at være uhensigtsmæssig eller at føre til helt misvisende resultater, idet den manglende mulighed for at tage hensyn til de bestående lagre, de genudførte mængder og andre forhold for nogle medlemsstaters vedkommende fører til et teoretisk negativt forbrug. Desuden er det ikke altid, at en markedsføring af fetaost i den kombinerede toldnomenklatur forstand sker under anvendelse af denne betegnelse, f.eks. som følge af retlige restriktioner, ifølge hvilke betegnelsen kun må benyttes til produkter, der opfylder bestemte mere specifikke krav, eller som følge af forretningsmæssige overvejelser, der kan føre til, at der foretrakkes andre særlige betegnelser, som tiltrækker de forbrugere, som den pågældende ost tager sigte på. Med forbehold for den relative usikkerhed, som dette medfører, har det på grundlag af de fra medlemsstaterne modtagne svar til orientering kunnet konstateres, at Grækenland på tidspunktet for dette lands tiltrædelse af Det Europæiske Fællesskab tegnede sig for ca. 92 % af forbruget af fetaost i Fællesskabet. Der har herefter kunnet noteres et gradvist stigende forbrug i de øvrige medlemsstater, således at Grækenland nu tegner sig for ca. 73 % af forbruget af fetaost i Fællesskabet. Ved en beregning af forbruget i de enkelte medlemsstater pr. person pr. år ses det, at forbruget af fetaost i Spanien, Luxembourg, Portugal, Italien og Nederlandene er på 0,010 kg pr. person pr. år eller derunder, hvilket svarer til 0,08 % af forbruget i Fællesskabet. I Irland, Det Forenede Kongerige, Østrig, Frankrig, Sverige, Belgien og Finland er forbruget af fetaost pr. person pr. år på mellem 0,040 kg og 0,150 kg, hvilket svarer til mellem 0,32 % og 1,22 % af forbruget i Fællesskabet. Forbruget pr. person pr. år er på 0,290 kg (2,36 %) i Tyskland og på 0,700 kg (5,0 %) i Danmark, hvilket skal sammenholdes med 10,500 kg (85,64 %) i Grækenland.
- (20) Ifølge oplysningerne fra medlemsstaterne omfatter mærkningen af de oste, der i Fællesskabet faktisk bærer betegnelsen "feta", normalt, også selv om de er produceret i en anden medlemsstat end Grækenland, udtrykkeligt eller indirekte en henvisning til det græske område eller græsk kultur eller civilisation i form af tekst eller tegninger af et udpræget græsk tilsnit. Det følger heraf, at der bevidst antydes og tilstræbes en forbindelse mellem betegnelsen "feta" og det græske område, da dette udgør et salgsargument, som er knyttet til det oprindelige produkts omdømme, og at dette indebærer en faktisk risiko for, at forbrugeren vildledes. Etiketter for fetaost, der ikke stammer fra Grækenland, og som faktisk markedsføres på Fællesskabets område under denne betegnelse, uden at der direkte eller indirekte henvises til Grækenland, er i mindretal og tegner sig desuden for en overordentlig beskedent andel af markedet for fetaost i Fællesskabet, når man tager de ostemængder i betragtning, der faktisk afsættes med sådanne etiketter.
- (21) Det fremgår af de af medlemsstaterne givne oplysninger om generelle opslagsværker, såsom ordbøger og leksika m. v., at ordet "feta" ikke forekommer i de italienske og portugisiske værker. I alle de græsk-, spansk- og nederlandsksprogede værker henvises der udelukkende til en græsk ost fremstillet af fåre- og gedemælk. På svensk omtales

en ost af græsk oprindelse, fremstillet af fåre- og gedemælk, som nu også produceres i andre lande ved anvendelse af komælk, idet Danmark og Sverige nævnes. På dansk omtales der overvejende en græsk ost fremstillet af fåre- og gedemælk, men også en ost, der fremstilles i Danmark og i Balkanlandene, og endog ost uden nogen specifik geografisk henvisning. På finsk omtales udelukkende en ost, der er græsk eller af græsk oprindelse, og som fremstilles af fåremælk eller af fåre- og gedemælk, undtagen i et værk, hvor der ikke angives nogen geografisk oprindelse. På tysk omtales et produkt, der fremstilles i Grækenland og i de fleste sydøsteuropæiske lande samt i oversøiske lande. På fransk omtaler fjorten af de sytten anførte værker en græsk ost af fåre- og/eller gedemælk, et værk omtaler en ost, der fremstilles i Grækenland og i Balkanlandene, et værk omtaler en ost af græsk oprindelse, som der findes mange efterligninger af i Europa, og et værk omtaler en græsk ost af fåre- og gedemælk, hvis fremstilling har bredt sig til andre lande i oprindelsesområdet og senere til det øvrige Europa og Nordamerika, hvor der anvendes komælk. På engelsk omtaler fire værker en ost af fåremælk, der navnlig fremstilles i Grækenland, fire andre værker omtaler en græsk ost fremstillet af fåre- eller gedemælk, et værk henviser til en ost, som stammer fra Grækenland og Mellemøsten, og som traditionelt fremstilles af fåre- eller gedemælk, men nu også undertiden af komælk; to værker omtaler en ost af græsk oprindelse, som fremstilles af fåre- eller gedemælk, og som også fremstilles i andre lande, dog som oftest som en bestanddel af græske anretninger; et værk nævner, at der produceres "feta" i New Zealand, Bulgarien og Jugoslavien, på Cypern, i Danmark og i Grækenland, hvor den stammer fra; et værk omtaler en ost, der fremstilles i Grækenland og i Balkanlandene; et andet værk omtaler en græsk ost af fåre- eller gedemælk, der dog i USA fremstilles af komælk, og fire værker antyder en nær forbindelse mellem den ost, der fremstilledes i det antikke Grækenland, og den nuværende græske fetaost. Alle sprog taget i betragtning tyder den kronologiske udvikling i definitionerne vedrørende ordet "feta" ikke på, at den pågældende osts tilknytning til og identifikation med Grækenland har været aftagende.

- (22) Alle de oplysninger, som medlemsstaterne har givet, er også blevet forelagt for Den Videnskabelige Komité, i det følgende benævnt "komitéen", som den 24. april 2001 afgav en enstemmig udtalelse herom.
- (23) Komitéen præciserede for det første, at (...) en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse kun kan anses for at være blevet en fællesbetegnelse for en produkttype, hvis en betydelig andel af den berørte befolkning i det pågældende område ikke længere anser betegnelsen for fortsat at være en geografisk betegnelse (...); hvad angår det område, hvor ændringen i opfattelsen skal have fundet sted, må situationen i hele Det Europæiske Fællesskab tages i betragtning, da forordningen gælder for hele Fællesskabet, og da Fællesskabet anses for at være et samlet marked. Det er derfor ikke muligt udelukkende eller hovedsageligt at vurdere situationen i en enkelt medlemsstat isoleret betragtet. Ifølge forordningens artikel 3 skal der tages hensyn til de faktiske forhold i den medlemsstat, hvor navnet har sin oprindelse, og i det traditionelle forbrugsområde samt til de faktiske forhold i andre medlemsstater og til de relevante nationale retsfor skrifter eller EF-retsfor skrifter. (...) Spørgsmålet om, hvem der indgår i den berørte befolkning, afhænger af produkttypen og af, hvilket publikum produktet henvender sig til. I det foreliggende tilfælde, hvor der er tale om en ost, der i det væsentlige forbruges af den endelige forbruger (men også af kommercielle købere såsom restauranter, levnedsmiddelindustrien m.v.), er målgruppen den samlede befolkning. Det er derfor befolkningen i al almindelighed, der ikke længere skal anse den pågældende betegnelse for at være en geografisk

betegnelse. Med henblik på at vurdere befolkningens opfattelse kan der både foretages "direkte" undersøgelser, såsom opinionsundersøgelser eller andre former for rundspørger, og benyttes "indirekte" oplysninger som f.eks. produktionens og forbrugets størrelse, de anvendte etiketters type og art, typen og arten af den reklame, der benyttes for produkterne, og angivelser i leksika m.v.

- (24) Med hensyn til produktionen af fetaost bemærkede komitéen, at Grækenland tegner sig for 60 % af den samlede fællesskabsproduktion af denne ost og for 90 % af den fællesskabsproduktion heraf, der er fremstillet af fåre- og gedemælk; fetaost fremstillet af komælk tegner sig for 34 % den samlede fællesskabsproduktion og er i vidt omfang bestemt for tredjelande.
- (25) Med hensyn til forbruget understregede komitéen, at Grækenland i øjeblikket tegner sig for 73 % af forbruget af fetaost, dvs. 10,5 kg pr. år pr. indbygger, medens forbruget pr. indbygger pr. år for alle øvrige indbyggere i Unionen er på 1,76 kg. Ifølge komitéen er forbruget af fetaost i Danmark og i Tyskland ganske vist højere, men alligevel henholdsvis 15 og 36 gange mindre end i Grækenland. Ifølge komitéen er forbruget af fetaost i forhold til det samlede osteforbrug pr. indbygger også væsentligt: det kan navnlig anføres, at der i Grækenland forbruges 10,5 kg fetaost pr. indbygger pr. år ud af et samlet osteforbrug på 14 kg pr. år; i Danmark er forbruget af fetaost på 0,7 kg pr. indbygger pr. år ud af et samlet osteforbrug på 15 kg; i Frankrig er det på 0,13 kg fetaost pr. indbygger pr. år ud af et årligt osteforbrug på 20 kg; i Tyskland forbruges der 0,29 kg fetaost pr. indbygger pr. år ud af et årligt osteforbrug på 19 kg.
- (26) Komitéen konstaterede i en sidebemærkning, at en betydelig andel af produktionen uden for Grækenland udføres til tredjelande, uden at dette har nogen indflydelse på situationen med hensyn til betegnelsen "feta" på det indre marked, og at det forhold, at der i flere medlemsstater ikke er nogen produktion eller noget forbrug, ikke har nogen indflydelse på, om betegnelsen er en artsbetegnelse.
- (27) Hvad angår undersøgelsen af de relevante nationale bestemmelser eller EF-bestemmelser, fastslog komitéen, at tolv medlemsstater ikke har nogen særbestemmelser for fetaost, men for denne ost anvender de generelle EF-bestemmelser og nationale bestemmelser, der gælder for ost i al almindelighed. Komitéen konstaterede, at Grækenland siden 1935 har haft bestemmelser om fetaost, at Danmark har haft det siden 1963, og at Østrig i henhold til en bilateral aftale fra 1971 har en bestemmelse om, at betegnelsen "feta" kun må anvendes for produkter med oprindelse i Grækenland.
- (28) Med hensyn til de nærmere regler for markedsføringen af fetaost i Fællesskabet konstaterede komitéen, at forbrugeren tilbydes to produkter med forskellig sammensætning og forskellige organoleptiske egenskaber under samme betegnelse. Komitéen understregede, at etiketterne for fetaost, der ikke har oprindelse i Grækenland, indeholder direkte eller indirekte henvisninger til Grækenland, hvilket indikerer, at betegnelsen "feta" ikke anvendes som en fællesbetegnelse uden nogen geografisk forbindelse, og dermed som synonym for "fromage blanc" (af fåremælk eller komælk) i saltlage (...); ifølge komitéen er der tale om et produkt, der normalt præsenteres som værende af græsk oprindelse (...).
- (29) Komitéen konkluderede enstemmigt, at betegnelsen "feta" ikke er en artsbetegnelse, navnlig af følgende grunde:

- (30) Produktionen og forbruget af fetaost er i udpræget grad koncentreret i Grækenland. De produkter, der fremstilles i andre medlemsstater (Tyskland, Danmark, Frankrig), og som eventuelt benævnes "feta", er i det væsentlige produkter, der fremstilles af komælk efter en anden produktionsmetode, og som i vid udstrækning udføres til tredjelande. Det kan derfor ikke konkluderes, at betegnelsen "feta" er en artsbetegnelse, da det oprindelige græske produkt har en dominerende stilling på Fællesskabets marked. Det skal også bemærkes, at betegnelsen "feta" ikke kan være blevet en artsbetegnelse i de medlemsstater, hvor der ikke produceres fetaost, og hvor forbruget heraf er ubetydeligt, idet navnet ikke her er blevet anvendt som fællesbetegnelse. Hos forbrugerne leder navnet "feta" altid tanken hen på en græsk oprindelse, og dette navn er derfor ikke på Fællesskabets område blevet en fællesbetegnelse og dermed en artsbetegnelse.
- (31) Med hensyn til de relevante nationale bestemmelser og EF-bestemmelser bemærker Den Videnskabelige Komité, at der i de fleste medlemsstater ikke findes nogen lovgivning eller særlige bestemmelser for det pågældende produkt. Kun i Grækenland og Danmark findes der særlige bestemmelser. De danske bestemmelser, der tillader fremstilling af "Dansk Feta", er meget forskellige fra de græske bestemmelser i teknisk henseende (anvendelse af ultrafiltreret komælk og ikke fåre- og gedemælk, med tilsætningsstoffer indtil 1994). Desuden har Danmark ikke kunne bevise, at betegnelsen "feta" var blevet en fællesbetegnelse, der kunne anvendes med tilføjelse af producentlandets navn ("Dansk Feta"), på det tidspunkt, hvor medlemsstaten gav tilladelse til brug heraf (1963). Det er heller ikke blevet bevist, at betegnelsen er blevet til en artsbetegnelse i den efterfølgende periode.
- (32) Det forhold, at betegnelsen "feta" anvendes i den fælles toldnomenklatur og i EF-bestemmelserne om eksportrestitutioner, har ingen indflydelse på opfattelsen af, kendskabet til og beskyttelsen af den pågældende betegnelse på det indre marked, da der er tale om EF-bestemmelser, som ikke er relevante i denne sammenhæng.
- (33) Kommissionen har noteret sig Den Videnskabelige Komité's rådgivende udtalelse. Den er selv af den opfattelse, at den samlede tilbunds gående vurdering af alle de forhold af retlig, historisk, kulturel, politisk, social, økonomisk, videnskabelig og teknisk art, som medlemsstaterne har givet oplysning om, og af resultaterne af de undersøgelser, som Kommissionen har foretaget eller foranlediget, gør det muligt at konkludere, at især ingen af de kriterier, der i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2081/92 er opstillet for, at en betegnelse kan betragtes som en artsbetegnelse, er opfyldt, og at betegnelsen "feta" derfor ikke er blevet "navnet på et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel, der, selv om det henviser til det sted eller område, hvor landbrugsproduktet eller levnedsmidlet først blev fremstillet eller markedsført, er blevet fællesbetegnelse for et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel".
- (34) Da det ikke har kunnet fastslås, at betegnelsen "feta" er en artsbetegnelse, har Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2081/92 kontrolleret, at de græske myndigheders anmodning om registrering af betegnelsen "feta" som beskyttet oprindelsesbetegnelse er i overensstemmelse med forordningens artikel 2 og 4.
- (35) Betegnelsen "feta" er en traditionel, ikke-geografisk betegnelse i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2081/92. De i nævnte stykke anførte ord "område" og "sted" kan kun fortolkes som geomorfologiske og ikke som administrative udtryk, da de naturbetingede og menneskelige faktorer i forbindelse

med et givet produkt ikke påvirkes af de administrative grænser. Ifølge nævnte artikel 2, stk. 3, er det imidlertid udelukket, at det geografiske område, som en betegnelse er knyttet til, kan omfatte et land i sin helhed. I forbindelse med betegnelsen "feta" er det derfor blevet konstateret, at det afgrænsede geografiske område, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a), andet led, i forordning (EØF) nr. 2081/92, udelukkende omfatter det græske fastland og præfekturet Lésvos; alle de øvrige øer og øgrupper er udelukket herfra, da de ikke opfylder kravet vedrørende de naturbetingede og/eller menneskelige faktorer. Den administrative afgrænsning af det geografiske område er desuden nøjere angivet og præciseret ved, at der i den af de græske myndigheder forelagte varespecifikation er anført kumulative ufravigelige krav; der er navnlig fastsat en væsentlig begrænsning af det område, som råvarerne skal stamme fra, idet den mælk, der anvendes til fremstillingen af "feta", skal stamme fra får og geder af lokale racer, der er opdrættet på traditionel vis, og hvis foder ubetinget skal være baseret på den flora, der findes på græsgangene i de anerkendte områder.

- (36) Det geografiske område, der fremkommer ved den administrative afgrænsning, sammenholdt med kravene i varespecifikationen udgør et passende ensartet område, som opfylder kravene i artikel 2, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 2, litra f), i forordning (EØF) nr. 2081/92. Den ekstensive græsning og det græsningsskifte, der er fremtrædende kendetegn ved opdrættet af de får og geder, der leverer råvarerne til fremstillingen af fetaost, er resultatet af en langvarig tradition og muliggør en tilpasning til de skiftende vejrforhold og disses indflydelse på den til rådighed værende vegetation. Det har ført til udviklingen af indfødte fåre- og gederacer, der er små, meget nøjsomme og modstandsdygtige, og som har forudsætningerne for at overleve i et miljø, der kvantitativt er meget beskedent, men som kvalitativt er udstyret med en specifik yderst mangfoldig flora, hvilket giver færdigvaren en særlig aroma og smag. Kombinationen af de nævnte naturbetingede faktorer og de særlige menneskelige faktorer, navnlig den traditionelle fremstillingsmetode, der foreskriver dræning uden tryk, har derfor givet osten "feta" et særligt internationalt omdømme.
- (37) Da den af de græske myndigheder forelagte varespecifikation indeholder alle de oplysninger, der er krævet i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2081/92, og da den officielle undersøgelse af varespecifikationen ikke har afsløret nogen åbenbar fejlvurdering, bør betegnelsen "feta" registreres som beskyttet oprindelsesbetegnelse.
- (38) Forordning (EF) nr. 1107/96 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (39) Det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2081/92, har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Betegnelsen "Φέτα" (feta) optages som beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) i det register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der er nævnt i artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2081/92.
2. Betegnelsen "Φέτα" (feta) indsættes i bilaget til forordning (EF) nr. 1107/96 i del A, under "Ost" og "Grækenland".

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*